

SENTÈNCIA 2001-16 DE 9 DE MARÇ DE 2001

**CASS. PENSIÓ D'INVALIDESA PER ACCIDENT DE TREBALL.**

**La situació de baixa en el treball acaba quan es dona l'alta mèdica al treballador. La no reincorporació al treball no permet demanar la pensió d'invalidesa per accident de treball.**

*Ponent : M.I. Sr. Lluís Saura Lluvià*

A N T E C E D E N T S   D E   F E T

1.- La Secció Administrativa de la Batllia, en la sentència número 2000-67, de 14 de setembre de 2000, va estimar la demanda formulada pel Sr. R.M.S. contra les resolucions de la Caixa Andorrana de Seguretat Social de 21 de maig i de 28 de juny de 1999 que li havien denegat el dret a obtenir una pensió d'invalidesa derivada d'accident de treball per no estar d'alta en el règim de Seguretat Social. Al mateix temps la sentència reconeix al Sr. R.M.S. el dret a percebre una pensió d'invalidesa per accident de treball, fixada en 48 punts.

2.- Contra la sentència esmentada interposen recurs ambdues parts en litigi. La Caixa Andorrana de Seguretat Social, mitjançant escrit presentat el 31 d'octubre de 2000, estima que és imprescindible estar d'alta de matriculació per poder veure reconegudes les prestacions que presta la parapública. D'altra banda, estima que no correspon a l'agent el dret a percebre l'increment en l'element professional de la pensió reconeguda. Al seu torn, l'agent, en l'escrit d'apel·lació presentat el 25 d'octubre de 2000, demana una pensió de seixanta punts, dels que corresponen cinquanta a l'element objectiu i deu a l'element professional.

3.- Un cop feta la designació del magistrat ponent, es va donar trasllat dels escrits anteriors a les parts contràries, que els van contestar, respectivament, el 20 i el 17 de novembre de 2000.

4.- Es va assenyalar dia per a la celebració de la vista pública, que va tenir lloc el dia 12 de gener de 2001, en la que les parts van fer les al·legacions més adients a llurs respectius interessos, i tot seguit van quedar les actuacions vistes per a deliberar i decidir.

F O N A M E N T S   D E   D R E T

**Primer.-** La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, segons l'article 39,3 de la Llei Qualificada de la Justícia.

**Segon.-** Correspon analitzar en primer lloc el recurs d'apel·lació formulat per la Caixa Andorrana de Seguretat Social pel caràcter optatiu, cas de ser estimat, al tractament de les qüestions que planteja el demandant en el seu recurs.

Per resoldre'l cal tenir en compte els fets següents: el Sr. R.M.S., que havia patit un accident de treball el 23 de juny de 1995, va ser donat d'alta mèdica per la CASS el 28 d'octubre de 1997 i se li van retirar les prestacions de salari que percebia, i el 28 de gener de 1998, al causar baixa en el règim el seu patró també va causar-la l'assegurat; la resolució de 28 d'octubre de 1997 esdevingué ferma i el Sr. R.M.S. no va matricular-se novament en el règim de la CASS. En aquesta situació, el 26 d'abril de 1999 sol·licita la pensió d'invalidesa derivada de l'accident de treball, que li nega la parapública mitjançant resolucions que la Batllia declara no ajustades al Dret per considerar que per obtenir la pensió d'invalidesa només cal estat matriculat i d'alta en el règim en el moment de produir-se l'accident.

La sentència de la Batllia considera que per ser beneficiari d'una pensió d'invalidesa derivada d'accident de treball no hi pot haver altra condició que l'accident de treball, tal com es defineix en l'article 14 del Reglament Tècnic, compte tingut que l'article 2 diu que els beneficiaris del règim són les persones cotitzants, mentre la parapública, en congruència amb allò que va indicar en via administrativa, al·lega tant l'article 23 com el 19 del Reglament Tècnic, que vinculen la possibilitat d'obtenir les prestacions d'assegurança malaltia al fet d'estar en situació d'alta en el règim. Tot i que això és cert, també ho és que aquests preceptes es refereixen no a la pensió d'invalidesa d'accident sinó a les d'assegurança, és a dir, les de reembossament i de salari de l'article 15.

És l'article 6 del Reglament d'aplicació número 18 el que diu que la pensió d'invalidesa atribuïble com a conseqüència d'un accident de treball es pagarà a l'assegurat que sofreixi unes lesions definitives que disminueixin la seva capacitat de guany, després de dur a terme, en la persona de l'assegurat que està de baixa en el treball, els controls mèdics que de forma exhaustiva regulen els articles 7, 8 i 9 del mateix Reglament d'aplicació número 18 i en funció del grau d'incapacitat que se li atribueixi.

No obstant, la situació de baixa en el treball també acaba quan els serveis mèdics de la CASS donen l'alta i es fixa la reincorporació al treball de l'assegurat per no apreciar l'existència de lesions motivadores d'una reducció definitiva de la capacitat de guany, de conformitat a allò previst en l'article 7 del Reglament d'aplicació número 18, que és el que va ocórrer en aquest cas, el 28 d'octubre de 1997.

La subsegüent desvinculació del Sr. R.M.S. amb el règim de la CASS durant l'any i mig posterior determina la impossibilitat d'atorgar-li la pensió que demana, perquè des de fora del sistema intenta replantejar quelcom que ja fou definitivament resolt quan era dintre com assegurat mitjançant la declaració d'alta mèdica, i la sentència de la Batllia que no ha interpretat d'aquesta manera les normes exposades ha de ser revocada, amb estimació del recurs de la CASS.

**Tercer.-** L'estimació del recurs de la CASS comporta la impossibilitat per part del Sr. R.M.S. d'accedir a la pensió d'invalidesa accident de treball i això fa estèril

analitzar el seu propi recurs, en el que demanava un increment del percentatge d'invalidesa reconegut per la Batllia.

**Quart.-** No es fa cap pronunciament sobre el pagament de les despeses d'aquesta segona instància.

## DE C I S I Ó

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix estimar el recurs d'apel·lació interposat per la Caixa Andorrana de Seguretat Social contra la sentència 2000-67, de 14 de setembre de 2000, que es revoca, declarant ajustades al dret les resolucions de la parapública objecte del recurs en la primera instància, i sense fer cap pronunciament sobre el recurs presentat per l'agent i sobre el pagament de les despeses d'aquesta instància.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.